

21 Οκτωβρίου 2021

Άγιος Συμέων ο Νέος Θεολόγος: Να βάλλετε ως θεμέλιον εις την οικοδομήν των αρετών το αγαθόν της ταπεινώσεως!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Η φιλοξενία του Αβραάμ, προτύπωση της Αγίας Τριάδας.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος Λόγος ΧΧΧΙΙΙ (33ος)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=324497>

Και αν είναι ανάγκη να ομιλήσω περισσότερο συγκεκριμένα, ό,τι είναι το εν πρόσωπον της Αγίας Τριάδος, αυτό είναι και τα δύο άλλα. Διότι και τα τρία Πρόσωπα είναι απολύτως και ασυγχύτως ηνωμένα και νοούνται εις μίαν φύσιν και ουσίαν και βασιλείαν.

Εάν κάποια ονομασία ιδιότης αποδίδεται εις εν Πρόσωπον, αυτή αναφέρεται και υπάρχει και εις τα υπόλοιπα δύο, εκτός από τα αντιστοιχούντα εις τα «ακοινώνητα γνωρίσματα» των προσώπων της Τριάδος ονόματα, ήτοι «Πατήρ» και «Υιός» και «Άγιον Πνεύμα», τα όποια εκφράζουν τας εις έκαστον αποκλειστικώς πρόσωπον προσιδιαζούσας ιδιότητας του «γεννάν» (= Πατήρ), του «γεννάσθαι» (= Υιός) και του «εκπορεύεσθαι» (= Άγιον Πνεύμα)· διότι μόνον αυτά εις την Αγίαν Τριάδα ακολουθούν φυσικώς και αναντιρρήτως και αποκλειστικώς έκαστον πρόσωπον.

Τας ιδιότητας αυτάς δεν είναι δυνατόν να τας εννοήσωμεν ή να τας είπωμεν διαφορετικά ή ανάποδα ή να τα εναλλάξωμεν μεταξύ των προσώπων. Διότι με αυτά επιτυγχάνεται η διάκρισις και η γνώσις των προσώπων και δεν είναι δυνατόν να βάλωμεν τον Υιόν πριν από τον Πατέρα, ούτε το Άγιον Πνεύμα πριν από τον Υιόν, αλλ' οφείλομεν να τα λέγωμεν μαζί ως έξης: «Πατήρ, Υιός και Άγιον

Πνεύμα», χωρίς να κάνωμεν ή να νοούμεν ούτε την παραμικράν χρονικήν διακοπήν ή απόστασιν μεταξύ αυτών, αλλά να έχωμεν κατά νουν ότι μαζί με τον Πατέρα και συγχρόνως εγεννήθη και ο Υιός και εξεπορεύθη το Άγιον Πνεύμα· ως προς όλας τας άλλας δε ιδιότητας το εν όνομα ή παράδειγμα που αναφέρεται εις εν Πρόσωπον αναφέρεται συγχρόνως και εις τα τρία π.χ. εάν είπης «φως» και καθέν από τα πρόσωπα είναι φως και τα τρία μαζί αποτελούν εν φως· «ζωή αιώνιος», και καθέν από αυτά επίσης είναι ζωή, και ο Υιός και το Πνεύμα και ο Πατήρ, αλλά και τα τρία είναι μία ζωή.

Πνεύμα, λοιπόν, είναι ο Θεός και Πατήρ, και ο Κύριος είναι το Πνεύμα και το Άγιον Πνεύμα είναι Θεός. Αυτά είναι χωριστά το καθέν Θεός και συγχρόνως τα τρία μαζί Θεός· έκαστον εξ αυτών είναι Κύριος και τα τρία μαζί πάλιν Κύριος· ένας είναι ο Θεός που ευρίσκεται πάνω από όλα, και καθένα είναι Κτίστης των όλων, και όλα αυτά είναι ο ένας Δημιουργός των όλων Θεός.

Λέγει δε σχετικώς και η Παλαιά Διαθήκη: «Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην». «Και είπεν ο Θεός· γεννηθήτω φως· και εγένετο φως» ενταύθα γίνεται λόγος περί του Θεού – Πατρός ως Δημιουργού· ο Δαυίδ όμως λέγει: «Τω Λόγω Κυρίου οι ουρανοί εστερεώθησαν», ενώ εδώ γνωρίζομεν ότι πρόκειται περί του Υιού, «και τω Πνεύματι του στόματος αυτού πάσα η δύναμις αυτών», το οποίον αναφέρεται σαφώς εις το Άγιον Πνεύμα.

Αλλά και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, ο Υιός της βροντής, λέγει εις το Ευαγγέλιόν του: «Εν αρχή ην ο Λόγος, και ο Λόγος ην προς τον Θεόν», δηλαδή τον Πατέρα, «και Θεός ην ο Λόγος», δηλαδή ο Υιός. «Πάντα δι· αυτού εγένετο, και χωρίς αυτού εγένετο ουδέν ο γέγονε».

Μάθετε, λοιπόν, παρακαλώ, όλα αυτά όσοι ονομάζεσθε τέκνα του Θεού, και εκείνοι που θέλουν να φαίνωνται ότι είναι Χριστιανοί και διδάσκουν άλλους κούφια λόγια και όσοι νομίζουν πως είναι ανώτεροι από τους άλλους – πλανώμενοι -, δηλαδή οι ιερείς και οι μοναχοί!

Ερωτήσατε σχετικώς τους πεπειραμένους πρεσβυτέρους και αρχιερείς σας, αφού συγκεντρωθήτε όλοι μαζί με αγάπην Θεού· και πρώτα – πρώτα επιδιώξατε να μάθετε και να πάθετε αυτά επάνω εις την πράξιν, ακόμη δε να θελήσετε κάποτε και να τα ίδετε οι ίδιοι και αφού δοκιμάσετε και διά της προσωπικής σας εμπειρίας τα ζήσετε, να γίνετε όμοιοι με τον Θεόν.

Και μη αρκήσθε, λοιπόν, μόνον εις τα εξωτερικά σχήματα και την ενδυμασίαν και σπεύδετε μόνον με αυτά να αναρριχηθήτε εις τα αποστολικά αξιώματα, διά να μη ακούσετε, σεις οι οποίοι πριν καλά – καλά γνωρίσετε τα μυστήρια τρέχετε να

καταλάβετε τα αξιώματα που ανήκουν εις άλλους καταλληλοτέρους σας, το: «Ουαί οι φρόνιμοι παρ' εαυτοίς και ενώπιον αυτών επιστήμονες»! και το «Ουαί οι τιθέντες το φως σκότος και το σκότος φως»!

Παρακαλώ, λοιπόν, όλους σας, αδελφοί μου εν Χριστώ, πρώτ' απ' όλα να βάλλετε ως θεμέλιον εις την οικοδομήν των αρετών το αγαθόν της ταπεινώσεως έπειτα επάνω εις αυτό το θεμέλιον να υψώσετε με αγώνας ευσεβείας τον οίκον της γνώσεως των Μυστηρίων του Θεού και να καταυγασθήτε από το θείον φως και να ίδητε με το καθαρόν μάτι της καρδιάς σας - όσον είναι δυνατόν εις ημάς τους ανθρώπους - τον Θεόν και από εκείνον να διδαχθήτε τα πλέον δυσνόητα και αφανέρωτα από τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών και τοιουτοτρόπως από αυτήν την γνώσιν, η οποία παρέχεται και αποκαλύπτεται από τον Πατέρα των φώτων, θα περάσετε εις το έργον της μεταδόσεως της θείας διδασκαλίας εις τους πλησίον σας, διδάσκοντες αυτούς «τι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον», και διά της διδασκαλίας σας αυτής να προσφέρετε εις τον Θεόν λαόν εκλεκτόν, εις τον Θεόν ο οποίος διά του Αγίου Πνεύματος σας ανέδειξεν διδασκάλους της Εκκλησίας του· οφείλομεν να επιτελέσωμεν τοιουτοτρόπως το έργον τούτο, ώστε να μη πεταχθώμεν έξω από τον νυμφώνα του Χριστού ως περιφρονηταί αυτού και εστερημένοι του ενδύματος του γάμου, αλλά μάλλον ωςάν συνετοί και τίμιοι διαχειρισταί, που έχομεν διαχειρισθή καλώς τον θησαυρόν της διδασκαλίας του θείου λόγου μεταξύ των συνανθρώπων μας, και φυσικά πριν από αυτό, που έχομεν τακτοποιήσει την ζωήν και τον εαυτόν μας έναντι του Θεού, να εισέλθωμεν εις τον νυμφώνα του Κυρίου, ανεμποδίστως, με βίον στολισμένον από αρετάς και ουράνιον γνώσιν, ακτινοβολούντες θείον φως και γεμάτοι από Άγιον Πνεύμα, και να βασιλεύσωμεν αιωνίως μαζί με τον Χριστόν και να κληρονομήσωμεν μαζί με αυτόν τα αγαθά της βασιλείας του Θεού και Πατρός εν Αγίω Πνεύματι, το οποίον είναι η αιώνιος ζώσα και αθάνατος πηγή και ζωή και εις το οποίον αρμόζει να προσφέρεται πάσα δοξολογία και τιμή και λατρεία και τώρα και πάντοτε και εις τους ατελευτήτους αιώνας. Αμήν.

Απόσπασμα από το 33ο λόγο των Κατηχήσεων του αγίου Συμέωνος του Νέου Θεολόγου σε μετάφραση, σχόλια, Ηλία Τσιάκου, (θεολόγου, νομικού), κείμενο Basile Krivocheine, όπως περιέχεται στον τόμο «Συμεών του Νέου Θεολόγου» (3), της σειράς Άπαντα των Αγίων Πατέρων, των εκδόσεων «Ωφελίμου βιβλίου», Αθήνα 1977.

<https://bit.ly/3aVRoFo>